

ПОСТАНОВА № 9

ПЛЕНУМУ ВЕРХОВНОГО СУДУ

від 28 червня 2024 року

Про звернення до Конституційного Суду України з конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 3 Порядку відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261 (в частині, якою передбачено, що відшкодування здійснюється в розмірі витрат, пов'язаних з грошовим забезпеченням)

Кіровоградський окружний адміністративний суд у рішенні від 07 лютого 2024 року у справі № 340/8732/23 дійшов висновку, що пункт 3 Порядку відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261, в частині відшкодування витрат на грошове забезпечення, як витрат, пов'язаних з утриманням особи у вищому навчальному закладі у разі настання обставин, визначених частиною четвертою статті 74 Закону України від 02 липня 2015 року № 580-VIII «Про Національну поліцію», суперечать приписам частин першої та четвертої статті 43 Основного Закону України.

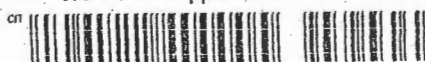
Розглянувши звернення судді Кіровоградського окружного адміністративного суду Брегея Р. І. від 07 лютого 2024 року (вх. № 446/0/1-24 від 14 лютого 2024 року), заслухавши та обговоривши доповідь судді Верховного Суду в Касаційному адміністративному судді Мельник-Томенко Ж. М., керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 7, 50 – 52 Закону України «Про Конституційний Суд України», пунктом 5 частини другої статті 36, пунктом 5 частини другої статті 46 Закону України від 02 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів», Пленум Верховного Суду

п о с т а н о в л я є:

Звернутися до Конституційного Суду України з конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 3 Порядку відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку

ВЕРХОВНИЙ СУД

9/0/12-24 від 28.06.2024

Конституційний Суд України
04/256 від 15.07.2024

поліцейських, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261 (в частині, якою передбачено, що відшкодування здійснюється в розмірі витрат, пов'язаних з грошовим забезпеченням).

Голова Верховного Суду

Станіслав КРАВЧЕНКО

Секретар Пленуму,
суддя Верховного Суду

Дмитро ЛУСПЕНИК

ВЕРХОВНИЙ СУД

вул. П. Орлика, 8, м. Київ, 01043, тел. (044) 207 35 46, тел./факс (044) 253 86 20
e-mail: inbox@supreme.court.gov.ua
Код ЄДРПОУ 41721784

Конституційний Суд України

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 3 Порядку відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261 (в частині, якою передбачено, що відшкодування здійснюється в розмірі витрат, пов'язаних з грошовим забезпеченням)

До Верховного Суду в порядку частини четвертої статті 7 Кодексу адміністративного судочинства України надійшло звернення судді Кіровоградського окружного адміністративного суду Брегея Р. І. від 07 лютого 2024 року (вх. № 446/0/1-24 від 14 лютого 2024 року) про внесення до Конституційного Суду України конституційного подання щодо конституційності пункту 3 Порядку відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261 (далі – Порядок № 261) (в частині, якою передбачено, що відшкодування здійснюється в розмірі витрат, пов'язаних з грошовим забезпеченням).

Обставини, які зумовили ініціювання звернення до Верховного Суду для вирішення питання стосовно внесення до Конституційного Суду України подання:

Академія Державної пенітенціарної служби (далі – позивач) звернулася до суду із позовною заявою до відповідача про відшкодування витрат, які пов'язані з утриманням у навчальному закладі, у сумі 162040,13 грн.

На обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що звільнившись зі служби у Державній кримінально-виконавчій службі України за власним бажанням менш як за 3 роки після завершення навчання, у відповідача виник обов'язок відшкодувати витрати за навчання, що передбачено контрактом.

Рішенням Кіровоградського окружного адміністративного суду від 07 лютого 2024 року у справі № 340/8732/23 (головуючий суддя Брегей Р. І.) позов задоволено частково.

Стягнуто з відповідача до спеціального фонду Державного бюджету України кошти за утримання у навчальному закладі Міністерства юстиції України у сумі 66095,17 грн.

Відмовлено у задоволенні позову в іншій частині вимог.

Ухвалюючи таке рішення, суд першої інстанції керувався тим, що припис пункту 3 Порядку № 261 в частині, якою передбачено, що відшкодування здійснюється в розмірі витрат, пов'язаних з грошовим забезпеченням, суперечить сутнісному змісту припису частин першої і четвертої статті 43 Конституції України (відносно працівників Державної кримінально-виконавчої служби України і поліції).

Щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 Порядку № 261 (в частині, якою передбачено, що відшкодування здійснюється в розмірі витрат, пов'язаних з грошовим забезпеченням) зазначаємо.

Вирішуючи питання стосовно внесення до Конституційного Суду України подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 Порядку № 261 (в частині, якою передбачено, що відшкодування здійснюється в розмірі витрат, пов'язаних з грошовим забезпеченням), слід керуватись таким.

Право на працю закріплено у статті 43 Конституції України, у якій визначено, що:

Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується.

Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб.

Використання примусової праці забороняється. Не вважається примусовою працею військова або альтернативна (невійськова) служба, а також робота чи служба, яка виконується особою за вироком чи іншим рішенням суду або відповідно до законів про воєнний і про надзвичайний стан.

Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом.

Використання праці жінок і неповнолітніх на небезпечних для їхнього здоров'я роботах забороняється.

Громадянам гарантується захист від незаконного звільнення.

Конституційний Суд України у Рішенні від 29 січня 2008 року № 2-рп/2008 зазначив, що право заробляти собі на життя є невід'ємним від права на саме життя, оскільки останнє є реальним лише тоді, коли матеріально забезпечене. Право на працю закладено у самій людській природі. Його має кожна людина, воно є невідчужуваним, тому самій особі належить виключне право розпоряджатися своїми здібностями до праці.

Визначене статтею 43 Конституції України право на працю Конституційний Суд України розглядає як природну потребу людини своїми фізичними і розумовими здібностями забезпечувати своє життя. Це право передбачає як можливість самостійно займатися трудовою діяльністю (індивідуальна трудова діяльність, фермерство тощо), так і можливість працювати за трудовим договором чи контрактом (абзаци другий, третій підпункту 6.1.1 підпункту 6.1 пункту 6 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 29 січня 2008 року № 2-рп/2008).

Відповідно до частини першої статті 59 Закону України «Про Національну поліцію» від 02 липня 2015 року № 580-VIII (далі – Закон № 580-VIII) служба в поліції є державною службою особливого характеру, яка є професійною діяльністю поліцейських з виконання покладених на поліцію повноважень.

Поліцейські проходять службу в поліції під час навчання на денній формі навчання за державним замовленням у закладі вищої освіти із специфічними умовами навчання, який здійснює підготовку поліцейських (абзац п'ятий частини першої статті 59 Закону № 580-VIII).

Частиною другою статті 59 Закону № 580-VIII визначено, що час проходження служби в поліції зараховується до страхового стажу, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби.

Гарантії професійної діяльності поліцейського визначено статтею 62 Закону № 580-VIII.

Так, поліцейський, зокрема, своєчасно і в повному обсязі отримує грошове забезпечення та інші компенсаційні виплати відповідно до закону та інших нормативно-правових актів України (пункт четвертий частини десятої статті 62 Закону № 580-VIII).

Зазначаємо, що перебування особи на публічній службі є однією із форм реалізації закріпленого в статті 43 Конституції України права на працю.

У цьому аспекті поняття «грошове забезпечення» і «заробітна плата», які використано у законодавстві, що регулює трудові правовідносини, є рівнозначними. Рівнозначність цих понять обумовлена наявністю у сторін прав і обов'язків щодо оплати праці, умов їх реалізації та наслідків, що мають настати у разі невиконання цих обов'язків, та врегульоване спеціальними законами, а саме Законом України від 24 березня 1995 № 108/95-ВР «Про оплату праці», Кодексом законів про працю України, а також підзаконними нормативними актами.

Відповідних висновків дійшов Верховний Суд у постанові від 26 травня 2022 року у справі № 500/555/21, які вважаємо за доцільне враховувати під час здійснення системного аналізу цього питання.

З визначень, наведених у Конвенції Міжнародної організації праці «Про захист заробітної плати» № 95 (стаття 1), Кодексі законів про працю України (стаття 94), Законі України «Про оплату праці» (стаття 1) можна виснувати, що під терміном «заробітна плата» слід розуміти будь-яку винагороду або заробіток незалежно від назви й методу обчислення, які можуть бути обчислені в грошах та виплачені власником або уповноваженим ним орган (роботодавцем) працівникові за виконану ним роботу.

Наведений зміст поняття заробітної плати узгоджується з одним із принципів здійснення трудових правовідносин – відплатність праці, який дістав відображення у пункті 4 частини I Європейської соціальної хартії (переглянутої) від 03 травня 1996 року, ратифікованої Законом України від 14 вересня 2006 року №137-V, за яким усі працівники мають право на справедливу винагороду, яка забезпечить достатній життєвий рівень. Крім обов'язку оплатити результати праці робітника, існують також інші зобов'язання роботодавця матеріального змісту.

Право працівника на належну заробітну плату кореспондує обов'язок роботодавця нараховувати йому вказані виплати, гарантовані державою, і виплатити їх. При цьому право працівника не залежить від нарахування йому відповідних грошових виплат. Тому незалежно від того, чи було здійснене роботодавцем нарахування таких виплат, працівник, у разі порушення законодавства про оплату праці, має право звернутися до суду з позовом про стягнення належної йому заробітної плати (абзаци 5, 7 підпункту 2.1 пункту 2 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду від 15 жовтня 2013 року №8-рп/2013).

За результатом аналізу наведених норм у їх системному взаємозв'язку вважаємо, що зміст права на працю, що впливає з закріпленого у положеннях статті 43 Конституції України, повною мірою узгоджується з міжнародними актами, в яких розкривається його сутність. Як в національному законодавстві, так і в міжнародних актах зазначено про можливість кожного не тільки вільно обирати вид занять, рід діяльності, професію, а і отримувати за це відповідну винагороду. Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом.

З огляду на те, що служба в поліції є державною (публічною) службою, яка є однією із форм реалізації закріпленого в статті 43 Конституції України права на працю, а поняття «грошове забезпечення» і «заробітна плата» в питаннях оплати праці є рівнозначними, вважаємо, що поліцейські, як особи, які несуть службу в поліції, мають право на отримання грошового забезпечення, що є однією з гарантій їх професійної діяльності. При цьому такому праву поліцейського кореспондує обов'язок держави щодо виплати відповідної грошової винагороди за

таку службу, як складник права на працю, що визначене у статті 43 Конституції України.

Порядок та умови виплати грошового забезпечення поліцейським Національної поліції та здобувачам вищої освіти закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, що здійснюють підготовку поліцейських, затверджено наказом Міністерства внутрішніх справ України від 06 квітня 2016 року № 260 (далі – Порядок № 260).

Ці Порядок та умови визначають критерії виплати грошового забезпечення поліцейським Національної поліції України, у тому числі здобувачам вищої освіти, яким присвоєно спеціальне звання поліції (далі – здобувачі), закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, що здійснюють підготовку поліцейських (далі – ЗВО) (пункт 1 Порядку № 260).

Пунктом 5 Порядку № 260 визначено, що грошове забезпечення курсантів ЗВО, яких вперше прийнято на службу в поліцію, складається з посадового окладу.

Підставою для виплати грошового забезпечення є, зокрема, наказ ректора ЗВО про зарахування на навчання та встановлення конкретного розміру окладів, надбавок, доплат (пункт 6 Порядку № 260).

Як наслідок, вважаємо, що особи під час навчання за державним замовленням у закладі вищої освіти із специфічними умовами навчання, що здійснює підготовку поліцейських, також мають право на відповідне грошове забезпечення як особи, що проходять службу в поліції.

Водночас, за змістом частини четвертої статті 74 Закону № 580-VIII особи, які навчаються за державним замовленням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, що здійснюють підготовку поліцейських, у разі дострокового розірвання контракту про здобуття освіти з будь-яких підстав, крім звільнення зі служби в поліції на підставі підпунктів 2, 4 частини першої статті 77 цього Закону, а також поліцейські, звільнені зі служби в поліції протягом трьох років після закінчення вищезазначених навчальних закладів з будь-яких підстав, крім звільнення зі служби в поліції на підставі підпунктів 2, 4 частини першої статті 77 цього Закону, відшкодовують Міністерству внутрішніх справ України витрати, пов'язані з їх утриманням у вищому навчальному закладі, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

На виконання норм цієї статті Кабінетом Міністрів України затверджено Порядок № 261, яким визначено механізм відшкодування особами, які навчалися за денною формою навчання за державним замовленням (далі – особи) у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських (далі - вищі навчальні заклади), витрат, пов'язаних з їх утриманням у таких закладах, з відповідних підстав.

Так, абзацами першим та другим пункту 3 Порядку № 261 визначено, що відшкодування здійснюється в розмірі витрат, пов'язаних з грошовим, продовольчим, речовим, медичним забезпеченням.

Враховуючи зміст закріпленого у статті 43 Конституції України права на працю, а також беручи до уваги гарантії професійної діяльності поліцейських, згадані норми абзаців першого та другого пункту 3 Порядку № 261 суперечать положенням частини першої, частини четвертої статті 43 Конституції України та порушує право особи як на можливість заробляти собі на життя працюю, так і право отримувати заробітну плату за неї.

У Конституції України в цілому та у статті 43 Конституції України зокрема, не міститься жодних застережень щодо можливості законодавчого обмеження права на працю та на отримання заробітної плати за неї, що, на нашу думку, унеможлиблює створення з боку законодавця механізму, який передбачав би можливість повернення коштів, отриманих особою як оплату за свою працю.

Крім того, відповідно до пункту 22 Порядку № 260 грошове забезпечення, виплачене відповідно до законодавства, яке діяло на дату виплати, поверненню не підлягає.

Як наслідок, віднесення грошового забезпечення до витрат, які підлягають відшкодуванню у випадках, визначених частиною четвертою статті 74 Закону № 580-VIII, суперечить принципу відплатності праці, закріпленому як в Конституції України, так і в міжнародних актах.

Із аналізу кошторисів вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання, що здійснюють підготовку поліцейських, які є відкритими та доступними на інтернет-ресурсах, зокрема кошториси на 2024 рік Харківського національного університету внутрішніх справ (від 05.01.2024) та Львівського державного університету внутрішніх справ (від 05.01.2024, зареєстровано та взято на облік ГУ Державної казначейської служби України у Львівській області 09.01.2024), вбачається, що видатки на заробітну плату (код 2111) та грошове забезпечення військовослужбовців (код 2112) визначено як видатки на оплату праці (загальний код 2110), що відповідає положенням Інструкції щодо застосування економічної класифікації видатків бюджету, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 12 березня 2012 року № 333.

Відповідно до змісту підпункту 2.1.1 цієї Інструкції за категорією Код 2110 „Оплата праці” передбачаються видатки на оплату праці всіх працівників бюджетних установ (організацій), а також грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, осіб, які є гласними і негласними штатними працівниками, з числа осіб, які мають спеціальні звання Бюро економічної безпеки України, поліцейських, співробітників Служби судової охорони згідно з установленими посадовими окладами, ставками або розцінками, матеріальну допомогу, у тому числі видатки на премії та інші види заохочень чи винагород відповідно до законодавства.

Згідно з підпунктом 2.1.1.2 Інструкції Код 2112 „Грошове забезпечення військовослужбовців” застосовується для видатків на грошове утримання (забезпечення) військовослужбовців, осіб, які є гласними і негласними штатними працівниками, з числа осіб, які мають спеціальні звання Бюро економічної безпеки України, поліцейських, співробітників Служби судової охорони та осіб рядового і начальницького складу, у тому числі основні та додаткові види виплат (підпункт 1 підпункту 2.1.1.2).

Системний аналіз відповідних положень законодавства дає підстави для висновку, що видатки на грошове забезпечення курсантів вищих закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, що здійснюють підготовку поліцейських, належать саме до видатків категорії «Оплата праці», а відтак не можуть бути витратами, пов'язаними із навчанням у таких навчальних закладах, що підлягають поверненню.

Ураховуючи вищезазначене, доходимо висновку про наявність підстав для звернення до Конституційного Суду України з конституційним поданням щодо відповідності (конституційності) приписам частин першої та четвертої статті 43 Конституції України положень пункту 3 Порядку № 261, в частині відшкодування витрат на грошове забезпечення, як витрат, пов'язаних з утриманням особи у вищому навчальному закладі у разі настання обставин, визначених частиною четвертою статті 74 Закону № 580-VIII.

На підставі викладеного та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 7, 50-52 Закону України від 13 липня 2017 року № 2136-VIII «Про Конституційний Суд України», пунктом 5 частини другої статті 36, пунктом 5 частини другої статті 46 Закону України від 02 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів»

ПРОСИМО:

1. Відкрити провадження за конституційним поданням Верховного Суду щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 3 Порядку відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261, в частині відшкодування витрат на грошове забезпечення, як витрат, пов'язаних з утриманням особи у вищому навчальному закладі у разі настання обставин, визначених частиною четвертою статті 74 Закону України від 02 липня 2015 року № 580-VIII «Про Національну поліцію».

2. Перевірити на відповідність приписам частин першої та четвертої статті 43 Конституції України приписів пункту 3 Порядку відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними

умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261, в частині відшкодування витрат на грошове забезпечення, як витрат, пов'язаних з утриманням особи у вищому навчальному закладі у разі настання обставин, визначених частиною четвертою статті 74 Закону України від 02 липня 2015 року № 580-VIII «Про Національну поліцію».

Відомості про представників суб'єкта права на конституційне подання:

1) суддя Верховного Суду в Касаційному адміністративному суді Мельник-Томенко Жанна Миколаївна

2) перший заступник керівника Апарату Верховного Суду
Бабанли Расім Шагінович

3) начальник управління аналітичної та правової роботи Касаційного адміністративного суду департаменту аналітичної та правової роботи
Пивовар Юрій Ігорович

Додатки:

1. Копія постанови Пленуму Верховного Суду від 28 червня 2024 року № 9 «Про звернення до Конституційного Суду України з конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів пункту 3 Порядку відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261 (в частині, якою передбачено, що відшкодування здійснюється в розмірі витрат, пов'язаних з грошовим забезпеченням)» на 1 арк. в 1 прим.

2. Конституція України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30) (витяг) на 2 арк. в 1 прим.

3. Кодекс адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 35-36, № 37) (витяг) на 1 арк. в 1 прим.

4. Кодекс законів про працю України (витяг) на 1 арк. в 1 прим.

5. Закон України від 02 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» (Голос України, 16.07.2016, № 132–133) (витяг) на 3 арк. в 1 прим.

6. Закон України від 13 липня 2017 року № 2136-VIII «Про Конституційний Суд України» (Голос України, 02.08.2017, № 141) (витяг) на 2 арк. в 1 прим.

7. Закон України від 02 липня 2015 року № 580-VIII «Про Національну

поліцію» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 40-41, ст.379) (витяг) на 4 арк. в 1 прим.

8. Закон України «Про оплату праці» від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 17, ст.121) (витяг) на 1 арк. в 1 прим.

9. Європейська соціальна хартія (переглянута) від 03 травня 1996 року, ратифікована Законом України від 14 вересня 2006 року №137-V (витяг) на 1 арк. в 1 прим.

10. Конвенція Міжнародної організації праці «Про захист заробітної плати» № 95 (витяг) на 1 арк. в 1 прим.

11. Порядок відшкодування особами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 року № 261 на 2 арк. в 1 прим.

12. Порядок та умови виплати грошового забезпечення поліцейським Національної поліції та здобувачам вищої освіти закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, що здійснюють підготовку поліцейських, затверджений наказом Міністерства внутрішніх справ України від 06 квітня 2016 року № 260 на 9 арк. в 1 прим.

13. Інструкція щодо застосування економічної класифікації видатків бюджету, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 12 березня 2012 року № 333 на 11 арк. в 1 прим.

14. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 52 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про особливості звільнення з посад осіб, які суміщають депутатський мандат з іншими видами діяльності" та конституційним поданням 89 народних депутатів України про офіційне тлумачення положень пункту 2 частини другої статті 90 Конституції України, статті 5 Закону України "Про особливості звільнення з посад осіб, які суміщають депутатський мандат з іншими видами діяльності" (справа про звільнення народних депутатів України з інших посад у разі суміщення) від 29 січня 2008 року № 2-рп/2008 на 4 арк. в 1 прим.

15. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням громадянки Присяжнюк Людмили Михайлівни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 233 Кодексу законів про працю України, статей 1, 12 Закону України "Про оплату праці" від 15 жовтня 2013 року № 8-рп/2013 на 2 арк. в 1 прим.

16. Копія постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 26 травня 2022 року № 500/555/21 на 4 арк. в 1 прим.

17. Копія рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 07 лютого 2024 року у справі № 340/8732/23 на 3 арк. в 1 прим.

18. Копія звернення судді Кіровоградського окружного адміністративного суду Брегея Р.І. від 07 лютого 2024 року № 340/8732/23/2069/24 на 1 арк. в 1 прим.

Голова Верховного Суду

Станіслав КРАВЧЕНКО